

HOE ZAT HET OOK ALWEER MET...

Willem Heemskerck

In deze aflevering de intrekking van een kort geding. Wat te doen om de kosten vergoed te krijgen? Een gedaagde die geconfronteerd wordt met een eiser die een kort geding intrekt hoeft echter evenmin met lege handen te staan.

de intrekking van een kort geding?

Veel kort gedingen worden nog vóór de zitting ingetrokken. De beweegredenen van eiser kunnen velerlei zijn: hij gelooft niet meer in de zaak, heeft door gewijzigde omstandigheden niet langer belang, gedaagde is hem (gedeeltelijk) tegemoetgekomen, etc. Intrekking is gemakkelijk: een brief aan (het bureau van) de voorzieningenrechter volstaat, uiteraard met afschrift aan de gedaagde. Maar hoe zit het met de kosten?

VERGOEDING KOSTEN

Het spreekt vanzelf dat eiser door inschakeling van een advocaat, die onder meer een (concept)dagvaarding heeft opgesteld, kosten heeft gemaakt, terwijl ook de gedaagde met de inschakeling van een advocaat kosten maakt. Na intrekking worden die kosten niet via het vonnis vergoed, terwijl ook niet evenmin de zekerheid bestaat dat de wederpartij die vrijwillig vol doet. Daarmee rijst de vraag hoe eiser dan wel gedaagde met de intrekking van het kort geding kan manoeuvreren, teneinde die kosten vergoed te krijgen.

De eiser die voornemens is het kort geding in te trekken, omdat gedaagde zijn ongelijk heeft bekend en nog vóór de zitting volledig aan eiser tegemoet is gekomen, doet er verstandig aan aan intrekking de voorwaarde te verbinden dat (ook) de proceskosten worden vergoed, of – als het heel kort vóór de zitting is – dat ten minste wordt toegezegd dat die kosten worden vergoed. In het uiterste geval is niet denkbeeldig dat eiser de zitting gewoon laat doorgaan, teneinde in elk geval een titel voor die kosten te verkrijgen. Ook is denkbaar dat de voorzieningenrechter wordt gevraagd de zaak voor korte tijd pro forma aan te houden, zodat één en ander in de tussentijd met gedaagde kan worden afgewikkeld. Bij een dergelijke aanhouding, waarbij

de zaak (dus) niet ter zitting wordt uitgeroepen, is gezien art. 2 lid 1 van de Wet tarieven in burgerlijke zaken géén vast recht verschuldigd.¹

BEVOEGDHEID INSCHRIJVEN DAGVAARDING

De gedaagde die geconfronteerd wordt met een eiser die een kort geding intrekt, omdat die gedaagde hem bijvoorbeeld tot het inzicht heeft gebracht dat de vordering elke kans van slagen mist, behoeft echter ook niet evenmin met lege handen te staan. Art. 127 Rv geeft hem de bevoegdheid om de dagvaarding in te schrijven, zelfs als een eiser die dagvaarding heeft ingetrokken. Dat geval deed zich voor in een Utrechtse zaak,² waarin de man één dag vóór de zitting het kort geding introk, maar de vrouw in verband met een kostenveroordeling – en een eis in reconventie – de dagvaarding op de voet van genoemde bepaling inschreef. De voorzieningenrechter overwoog dat aangezien in kort geding feitelijk geen rolzittingen plaatsvonden, de zaak geacht moet worden op de rol te zijn geplaatst op het moment dat de dagvaarding aan de griffier wordt overgelegd. Overigens verscheen de man niet, maar hem werd niet de gelegenheid geboden dat verzuim te herstellen, omdat de vrouw de inschrijving van de dagvaarding ter zitting en de eis in reconventie duidelijk tevoren had vooraangekondigd. In een Haagse zaak³ gebeurde hetzelfde, maar na pro forma-aanhouding en – voorzover na te gaan – zonder zitting: gedaagde had laten weten geen genoegen te nemen met de intrekking door eiser en vroeg om een pro forma-aanhouding van de behandeling, gedurende welke aanhouding over en weer over de kosten is gecorrespondeerd. De voorzieningenrechter oordeelde dat er aanleiding bestond de gebruikelijke kosten ten laste van eiser te brengen, te weten griffierecht ad € 193 en procureursalaris ad € 161.⁴

LIQUIDATIETARIEF

Over het procureursalaris dat eiser of gedaagde bij (medewerking aan) intrekking kan bedingen, is in het Liquidatietarief rechtbanken en hoven niets geregeld. In kort geding wordt in het algemeen een salaris van € 703 geliquideerd, maar dat is met een behandeling ter zitting. Bij afdoening buiten liquidatie geldt de regel dat de gedaagde die vóór de dienende dag afdoet de eiser een procureursalaris naar één punt betaalt, terwijl de eiser die een aanhangige zaak afdoet de gedaagde die zich heeft gesteld ten minste een half punt betaalt. Die regels zijn echter niet voor het kort geding geschreven, maar binnen de tarieven I-III (€ 331, € 499) zou daarbij aansluiting kunnen worden gezocht; in de hogere tarieven (van € 771, € 2.768) overstijgt de puntenwaardering het salaris van € 703, dat als gezegd gebruikelijk in een kort geding wordt geliquideerd, terwijl het niet zo kan zijn dat de partij die buiten rechte het “gelijk” heeft gehaald zonder zitting een hogere vergoeding zou kunnen krijgen dan in rechte met een zitting. Overigens kan de eiser in voorkomend geval ten opzichte van de gedaagde ook aanspraak maken op exploitkosten en eventuele beslagkosten. Tot slot verdient opmerking dat de eiser/gedaagde aan wie een toevoeging is verleend daar geen gebruik van behoeft te maken,⁵ maar – afhankelijk van de vraag wat beter uitpakt – bij de wederpartij aanspraak kan maken op vergoeding van een heel of half punt conform liquidatietarief I-III.

●

NOTEN

- 1 Rb. Rotterdam 5 maart 2002, NJ 2003, 309, rov. 6.1.
- 2 Vzng. Rb. Utrecht 8 mei 2003, KG 2003, 153.
- 3 Vzng. Rb. Den Haag 17 januari 2003, KG 2003, 40.
- 4 Kennelijk is er dus griffierecht geheven, hetgeen – als er geen zitting heeft plaatsgevonden – niet juist is, zie de in noot 1 genoemde uitspraak.
- 5 HR 20 februari 1998, NJ 1998, 475, rov. 3.5.